

[Melchior]

Men hvad angår det at være diplomatisk og altså ikke følelsesladet, taler ministeren jo selv om at være balanceret, og jeg søgte altså en anden form for balance mellem at være poleret, diplomatisk, vattet og være følelsesladet. Jeg søgte ikke efter, at ministeren skulle være et følelsesbundet. Man kan udmærket godt deklarerer sig og placere sig i en sag – ordet følelsesbundet var et citat fra ministerens svar – uden at være hverken hastemt eller overnervøs.

Så siger ministeren, at regeringen nok skal få at vide, når man ikke er diplomatisk, når man er åbenhjertig. Ja, det er det interessante, for der kan ikke være tvivl om, hvad ministeren sigter til: det da forestående franske valg. Det var altså noget, der kunne få vor endda ledende minister til at være upoleret og udiplomatisk. Men spørgsmålet om menneskerettigheder i de kommunistiske lande kan altså ikke, som jeg efterlyste, få vor regering til bare med en halv sætning at sige, at det er noget, der får det til at dirre i nogen.

Så var der igen det med politiseringen. Jamen politiserede man ikke imod general Franco, når man talte om det spanske styres undertrykkelse af menneskerettighederne? Var det politisk, eller var det ikke politisk? Hvad gør vi andet her, når vi fører debat, end at politisere?

Ministeren kom igen ind på dette med at prioritere og sagde, man ikke måtte skelne mellem menneskerettigheder på den ene side og den sociale og økonomiske tryghed på den anden side. Ja men det er jo netop det, ministeren gør i sin redegørelse. Dér tales om en prioritering mellem disse to ting. Det var sandelig os andre – jeg tror, hr. Arne Christensen – og mig, der sagde, at for os var det én ting, og jeg sagde meget udførligt, at man efter min mening ikke kan opnå social og økonomisk tryghed uden personlig frihed. Derfor må jeg have lov at sige, idet jeg går ud fra, at ordet boomerang i hvert fald kan bruges heroppefra, at jeg i høj grad føler, det var en boomerang, der ramte ministeren, for hun kritiserede et vigtigt punkt i sin egen tale.

Må jeg til slut sige til hr. Poul Nielson, at når jeg og andre har brugt ordet systemkritikere, går det ikke på det kommunistiske system som sådant, men på den undertrykkende del af det, og hr. Poul Nielson ved også godt, at det er dette, ikke jeg, men de modige

systemkritikere i Moskva og andre steder stiller sig blot over for, og som de på deres medmenneskers vegne faktisk sætter deres liv og deres familiers liv på spil for. Det er det, vi mener, når vi benytter ordet systemkritikere, og det ved man godt.

Jeg stiller heller ingen dagsordensforslag, men jeg indrømmer, det kribler; særlig i betragtning af, at der er EF-topmøde her i byen i morgen. Det ville slet ikke have klædt det danske folketing dårligt, om vi havde benyttet denne lejlighed til at påpege også over for de mange udenlandske journalister, der er her, at det danske folketing – i hvert fald tror jeg, at en afstemning ville vise mere end 50 pct. – er mere engageret i menneskerettighedernes hævde i de kommunistiske lande og andre steder, end vi nu viser det, for vi kan ikke forvente, at ret mange skal læse referatet af denne debat. På den anden side synes jeg, den har været tilfredsstillende, fordi der har været en meget stærk stillingtagen for det syn, som kristeligt folkeparti her har villet rejse.

Gert Petersen (SF):

Jeg tør næsten ikke sige det, men jeg synes, ministerens svar var aldeles fremragende. Ja, undskyld, det er noget, hr. Jørgen Junior kan få megen fornøjelse af, det er jeg klar over. Jeg synes, det afspejlede en forståelse af, at der nu engang er nogle historiske forskelligheder, og at man, hvis man mener det med menneskerettighederne alvorligt og ikke vil bruge det i et bestemt politisk øjemed, også må tage hensyn til disse historiske forskelligheder. Det synes jeg kom klart frem i ministerens kommentarer til diskussionen om Loméaftalen. Hvis man går ind i den debat, skal vi så for at kunne yde støtte til Algeriet forlange, at Algeriet skal indføre flerpartisystem? Skal de indføre en fuldkommen fri presse, som vi kender den, og i det hele taget overtage den danske junigrundlov? Er forudsætningen for at yde støtte, at den danske junigrundlov bliver accepteret? Så vil jeg anbefale at yde Paraguay støtte, for dér er sandelig to partier: det ene hedder for resten »de røde« – de er ikke særlig røde i vores forstand – og det andet parti er »de hvide«. Det er altid ét af partierne, der vinder, og det er det, præsidenten har. Det andet parti er sådan set også hans, men det får lov